

Sygn. akt VIII U 91/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Mirosława Wandachowicz

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2018 r. w Gliwicach

sprawy A. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 12 grudnia 2017 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 28 grudnia 2017 roku.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 91/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 grudnia 2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu A. K. (K.) prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r.

nie udowodnił 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Organ rentowy wskazał, że nie uwzględnił do pracy w szczególnych warunkach okresu od dnia 8 września 1976r. do dnia 11 września 1998r., ponieważ brak jest informacji w jakim okresie ubezpieczony zajmował stanowisko monter instalacji sanitarnych, a w jakim pracował jako spawacz. Ponadto wykazane w świadectwie pracy z dnia 11 września

1998r. stanowisko pracy jako spawacz nie figuruje pod podanym działem, pozycją i punktem w/w rozporządzenia, na które powołał się zakład pracy.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał, że w okresie nie uwzględnionym przez organ rentowy faktycznie wykonywał pracę spawacza, pomimo że pracodawca wskazał wykonywanie pracy na dwóch stanowiskach: monter instalacji sanitarnych oraz spawacza.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony A. K. w dniu (...)ukończył wiek 60 lat. Legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. ponad 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i zgłosił wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

W dniu 4 grudnia 2017r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury, w rozpoznaniu którego organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

Ubezpieczony od dnia 8 września 1976r. do dnia 11 września 1998r. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...).

Ze świadectwa pracy z dnia 11 września 1998r. wynika stanowisko ubezpieczonego: monter instalacji sanitarnych – spawacz.

W świadectwie tym zawarto również adnotację, że ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie od dnia 8 września 1976r. do dnia 11 września 1998r. na stanowisku montera instalacji sanitarnych – spawacza wymienionym w wykazie A dziale V poz.1 i dziale XIV poz.12.

Podczas tego zatrudnienia ubezpieczony korzystał z urlopu bezpłatnego w dniach 15 – 16 czerwca 1990r. i 2-3 stycznia 1991r. oraz przebywał na zwolnieniach lekarskich w dniach: 18-27 grudnia 1991r., 10 – 25 maja 1994r., 5 czerwca 1998r. do dnia 31 sierpnia 1998r.

Przedsiębiorstwo zajmowało się montażem różnego rodzaju instalacji dla potrzeb górnictwa. Były to instalacje kanalizacyjne, wodne, grzewcze, odpylające, gazowe itp. Prace były wykonywane w większości na terenie kopalń, częściej na powierzchni. Ubezpieczony pracował w wydziale montażowym, który zatrudniał około 200 osób na różnych stanowiskach pracy takich jak: monterzy, pomocnicy monterów, spawacze, kopacze, izolatorzy. Pracownicy wykonywali pracę w brygadach liczących od 4 do 6 osób, przy czym w takiej brygadzie musiał być co najmniej jeden spawacz. Praca wykonywana była na jednej zmianie. Ubezpieczony faktycznie wykonywał prace spawalnicze. Zajmował się spawaniem przede wszystkim rur, z których składały się instalacje górnicze, a niektóre z nich były częścią instalacji sanitarnych. Spawał także rurociągi. Czasami wykonywał pracę także w wykopach. Ubezpieczony spawał głównie elektrycznie, a później także gazowo. Pracował na terenie różnych kopalń, przy czym w większości na terenie KWK (...) i tylko na powierzchni. Pozostali członkowie brygady zajmowali się przygotowaniem pracy dla spawaczy, czyli noszeniem rur, rusztowań, mocowaniem uchwyty itp.

Razem z ubezpieczonym pracowali P. B., który w pewnym okresie zajmując stanowisko mistrza był przełożonym ubezpieczonego oraz J. K..

Ubezpieczony uprawnienia do spawania elektrycznego uzyskał w 1976r. (w dniu

28 czerwca 1976r. ukończył kurs podstawowy spawania elektrycznego), a w 1979r. uprawnienia do spawania gazowego (w dniu 30 listopada 1979r. ukończył kurs podstawowy spawania gazowego).

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...), akt osobowych świadków P. B. i J. K. oraz zeznań ubezpieczonego (protokół elektroniczny z rozprawy z dnia 9 marca 2018r. czas 00:03:09 – 01:10:39).

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków P. B. i J. K. oraz zeznaniom ubezpieczonego, gdyż były one rzeczowe, szczegółowe, logiczne, zasadniczo zgodne ze sobą, wzajemnie się uzupełniające, korespondujące z treścią zgromadzonej w sprawie dokumentacji, w tym tej zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornym okresie jego zatrudnienia i byli bezpośrednimi świadkami wykonywanej przez niego pracy, stąd niewątpliwie posiadają szczegółową wiedzę w tym zakresie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego A. K. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017r., poz. 1383) prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po dniu 31 grudnia 1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31 grudnia 1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie

Ubezpieczony A. K. ukończył wiek emerytalny 60 lat, legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym co najmniej 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym oraz przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i zgłosił wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Spór w rozpoznawanej sprawie dotyczył posiadania przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W wykazie A, dziale XIV, poz.12 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymienione zostały „ prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym ”.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało w sposób nie budzący wątpliwości, że ubezpieczony w okresie spornego zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę, o której mowa powyżej, a mianowicie pracę spawacza elektrycznego i gazowego. Zajmował się spawaniem przede wszystkim rur, z których składały się instalacje górnicze, a niektóre z nich były częścią instalacji sanitarnych. Spawał także rurociągi, a czasami wykonywał pracę także w wykopach.

Powyższe okoliczności potwierdzają wiarygodne zeznania świadków P. B., oraz J. K., którzy pracowali razem z ubezpieczonym w Przedsiębiorstwie, zeznania ubezpieczonego oraz korespondująca z nimi dokumentacja, w tym zawarta w aktach personalnych ubezpieczonego.

Po zaliczeniu powyższego okresu spornego, po wyłączeniu z niego urlopów bezpłatnych, do pracy w warunkach szczególnych, ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 – letnim okresem takiej pracy. Zatem spełnia wszystkie konieczne przesłanki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia(...), tj. od ukończenia wieku emerytalnego 60 lat, zgodnie z art.100 ust.1 ustawy.

(-) SSO Grażyna Łazowska